

Úvod:

- Jan Miklánek se narodil 1. 12. 1943 na slovenské vesnici Horka, když zrovna kolem zuřila druhá světová válka.
- *Když mi byl jeden rok, tak bombardovali vesnici a třetina vesnice, asi 269 lidí, bylo mrtvých a já v té oblasti jedinej přežil.*
- Tato událost značně ovlivnila život malého Jána. Během bombardování byl těžce zraněn, přišel o svou sestřičku a jeho maminka situaci velmi špatně nesla. Jan vyrůstal v Jedličkově ústavu, který se stal jeho domovem.
- *Dvacet tel jsem žil v Jedličkově ústavu, byl jsem tam osmnáctkrát operovanej.*

Stať 1:

- Díky této zkušenosti se rozhodl stát lékařem a pomáhat lidem.
- *Mi bylo pomozeno operativně, abych se stal člověkem, a chci jako člověk pomáhat trpícím.(...) Člověk, jak říkám, když prodělá, tak potom pochopí a pomůže.*
- Na vysoké škole našel Ján cestu k víře, ta mu zůstala dodnes.
- *Pak jsem si našel církev, který se věnuju už přes padesát let, denně studuju bibli.*

Stať 2:

- Když dokončil vysokou školu, nastoupil do nemocnice v České Kamenici. Po několika letech byl však kvůli své víře donucen odejít. Odmítl totiž vést Svaz socialistické mládeže, pokud nebude moci vyučovat Bibli.
- Osud ho zavedl do Kladrubské nemocnice, kde získal cennou zkušenost s alternativní medicínou. K té ho přivedla potřeba pomoci pacientovi s krutými bolestmi.
- *Šel jsem na sesternu, kde se chodí po vizitě, a říkám: „Děvčata, prosím vás, jak to tady léčíte, léčíme, vy jste tady patnáct let, vy sedmnáct, co dáte těm lidem, aby si nemuseli dát opiáty, ona říká: „To je jednoduché, to si rozhodne doktor, ne my.“ Když jsem to dopovídal, tak otevřu dveře a babka na vozečku, Ruska, a ona (Ruska mluví rusky) říká: „Co to je?“ „No akupunktura“ „Jo?“*
- Doktor Miklánek zbavil pomocí akupunktury bolesti nejen pacienta, ale i spoustu dalších lidí. Tato cesta alternativní medicíny mu ovšem zkomplikovala život natolik, že se na dlouhých 118 dní dostal do vazby. *V Kladrubech byl jeden pán, kterému jsem strašně pomoh, a on mi přivez celej autobus lidí z té oblasti kde bydlel, tak já měl sál,(...) jenže on pak chtěl, abych jezdil k němu na chatu tam léčit ty lidi, tak jsem jezdil, ale jelikož mě nemohli nic dokázat, protože já jsem od lidí nic nebral, ale od těch domácích jsem dostal kuře, jídlo a takovýhle věci, že jo, a tím pádem to hodili na to, že jsem čínský špion. (...) Tvrdou domovní prohlídku jsem měl třikrát, rozebrali mi klavír, že jsem na něj nemoh hrát, úplně mi ho roztřísklali, televizi mi potrhali ve vnitřku, kradli mi známky. (...) No a dostal jsem jen 118 dní vazbu, pak mě pustili.*

Stať 3:

- V Kladrubech byl pan Miklánek také jmenován primářem. V roce 1992 se stává ředitelem Jedličkova ústavu.
- Bylo mu umožněno vydání jeho odborné literatury, převážně o alternativní medicíně.

- Za svůj život vyzkoušel mnoho zajímavých aktivit. Například se dlouhodobě zabýval homeopatií a v pozdějších letech grafologií.

Závěr:

- A jak vypadá život pana Miklána dnes? Dnes má velkou rodinu. Část jeho rodiny se také vydala po stopách medicíny.

Vzkaz budoucím generacím:

- A co by pan Miklánek vzkázal budoucím generacím?
- *At' nejsou namyšlený, že můžou všecko, že znají všecko, at' si váží starších lidí, at' jsou rozumní, nepřepínají se, at' jsou k sobě laskaví a uvědomí si, že zestárnou a taky umřou.*